ROCZNIKI POLSKIEGO TOWARZYSTWA MATEMATYCZNEGO
Seria II: WIADOMOŚCI MATEMATYCZNE III (1959)

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

A. PEŁCZYŃSKI (Warszawa)

Międzynarodowe seminarium studentów matematyki w Warszawie

Z okazji 140 rocznicy założenia Uniwersytetu Warszawskiego odbyło się w dniach od 16 do 20 maja 1958 r. międzynarodowe seminarium studentów matematyki. W seminarium wzięło udział 12 studentów zagranicznych z Anglii, Belgii, Bułgarii, Czechosłowacji, Finlandii, Jugosławii i Szwecji oraz przedstawiciele studenckich kół naukowych ze wszystkich ośrodków uniwersyteckich kraju.

Na program seminarium złożyło się około dwudziestu komunikatów uczestników oraz wykłady prof. W. Sierpińskiego, *O Warszawskiej Szkole Matematycznej*, *Pewne nierozwiązane problemy arytmetyki* i wykład prof. K. Borsuka, *Problem klasyfikacji przestrzeni topologicznych*. Tematyka komunikatów była bardzo różnorodna (od elementarnych zagadnień z teorii liczb do specjalnych własności przestrzeni elektromagnetycznych), lecz poziom ich był nierówny. Ciekawe i ładne wyniki m. in. przedstawili: Z. Ciesielski (Poznań) (1), M. R. Lehti (Helsinki)(2), P. Vopenka (Praga)(3) i K. Siekłucki (Warszawa)(4).

Niestety zainteresowanie uczestników prelekcjami było niewielkie. Przyczynę takiego stanu rzeczy widzę przede wszystkim w niezrozumiałości obrad. „Toczyły" się one oficjalnie w czterech językach międzynarodowych, faktycznie jednak co najmniej w dziesięciu. Na przykład okazało się, że język warszawsko-angielski, to zupełnie coś innego niż język poznańsko-angielski, a oba te języki są całkowicie niepodobne do londyńsko-angielskiego żargonu studentów z Imperial College. Również atmosfera zjazdu, jakkolwiek bardzo międzynarodowa, była w zna-

(1) Z. Ciesielski, *O absolutnej zbieżności szeregów Fouriera dla prawie wszystkich funkcji należących do przestrzeni Wienera.*

(2) M. R. Lehti, *O dualnej algebrze Grassmana i jej zastosowaniach geometrycznych.*

(3) P. Vopenka, *Rozwiązanie pewnego problemu P. S. Aleksandrowa z teorii wymiaru.*

(4) K. Siekłucki, *Topologiczne własności zbiorów, na których istnieje czebyszewowski układ funkcji.*

cznie mniejszym stopniu matematyczna (zupełny brak dyskusji nad referatami, mało rozmów o matematyce i wymieniania między sobą problemów). Pod tym względem zjazd ten wypadł znacznie słabiej niż poprzednie krajowe zjazdy studenckie w Toruniu i Krakowie.

Powstaje pytanie, czy jest celowe urządzać podobne konferencje. Osobiście uważam, że tak, jednak pod warunkiem znacznie lepszego przygotowania naukowego imprezy, zapewnienia pewnej kierunkowości obrad, dostatecznie wczesnego rozesłania zaproszeń i ściągnięcia do Warszawy naprawdę najlepszych studentów z przodujących ośrodków matematycznych w Europie.

Na zakończenie mego sprawozdania wspomnę jeszcze o dwóch szczególnie udanych punktach programu omawianego seminarium.

1° „Dyskusja nad charakterem studiów matematycznych w różnych krajach". Można się było na niej dowiedzieć między innymi, że w Finlandii za magisterium trzeba płacić, że tytuł kandydata przysługuje tam studentom dopuszczonym do magisterium; że w Belgii studenci zdają trzy razy tyle egzaminów niż u nas itd.

2° Herbatka, która odbyła się na zakończenie zjazdu. Wzięło w niej udział oprócz wielu profesorów matematyki Uniwersytetu Warszawskiego kilku wybitnych matematyków europejskich([5]), przebywających w tym czasie w Warszawie.

([5]) Byli to: A. D. Aleksandrow, P. Erdös, T. Ganea, J. De Groot, P. Turàn i V. Szosz-Turàn.